

[POTĘPNY *ai*

o *prawdopodobnie jasne (tak w potępić).*

sg m V potępny. ◇ pl N subst potępn(e).

Sł stp notuje, Cn, Linde brak.

1. *Zły, naganny, godny napiętnowania: niedołatki ty y pożądliwość/ łą rzeczy potepne/ y s fwego przyrodzenia godne śmiercy. ConfKwiat D2v.*

2. *Zasługujący na potępienie wieczne: [do Judasza:] O potępny dvchu, kako barzo mała pyeczka mass osbawyenyv thwogym, gdys tego, ktory wssisthkich iest sbawyenye, zatako sprossne mytho vmyszliles przedacz. SprChęd 29.*

Synonim: 1. grzeszny.

KW